

Ақылбек
ШАЯХМЕТ

84 (51523)

Ш 33

Міндеңдам

**КОНТРОЛЬНЫЙ ЛИСТОК
СРОКОВ ВОЗВРАТА**

**КНИГА ДОЛЖНА БЫТЬ
ВОЗВРАЩЕНА НЕ ПОЗДНЕ
УКАЗАННОГО ЗДЕСЬ СРОКА**

Колич. пред. выдач

3 ТМО Т. 1 млн. 3327—80

Леб Толеев

Әтбекшілік облыстық
кітапхана орнамендердің
ізде түсінелі,

Айнурек Мадиғег

12.05.2011 ж.

Көсөнгө.

СЫЙЛЫҚ
ПОДАРОК

Акылбек
ШАЯХМЕТ

Мінәжат

Өлеңдер

**УДК 821.512.122
ББК 84 Қаз 7-5
Ш 33**

**Ш 33 Шаяхмет Ақылбек.
Мінәжат: Өлеңдер. – Астана: Фолиант, 2011. – 504 б.**

ISBN 978-601-292-301-8

Ақылбек Шаяхметтің бұл кітабына имандылық туралы жырлар топтастырылған.

«Мінәжат» жинағы – жыр тілімен жазылған ақын шыны, жүрек жыры, көңіл сыры.

Кітапта Ислам дінінің артықшылығы тайға танба басқандай айшықталған. Төрт бөлімнен құралған кітапқа енген жырлар төрт құбыламызды түгендеуге тырысқан автор ойларына арқау болған.

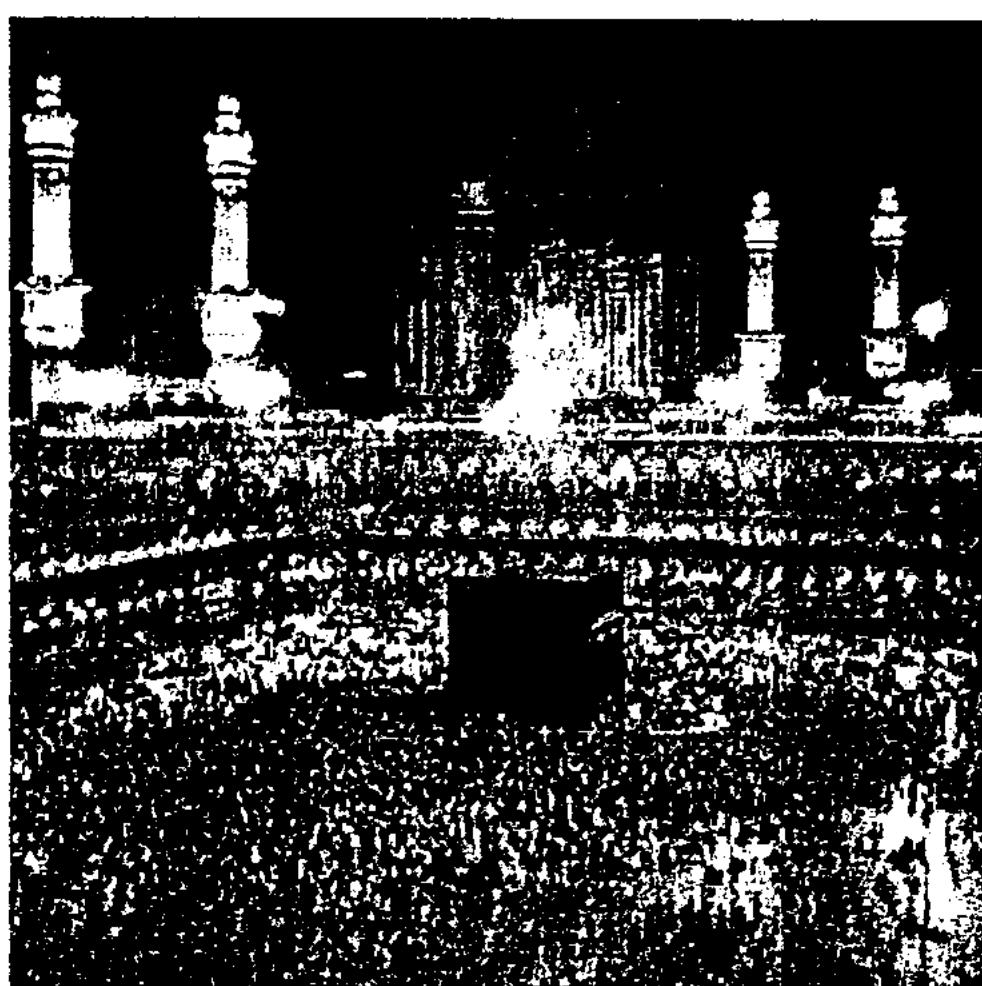
**УДК 821.512.122
ББК 84 Қаз 7-5**

ISBN 978-601-292-301-8

© Шаяхмет Ақылбек, 2011
© «Фолиант» баспасы, 2011

Бірінші бөлім

**«АЛЛА! АЛЛА! АЛЛА!» –
деп соғып тұр ғой жүрегім**

Алла деген сөз женіл,
Аллаға ауыз жол емес.
Ыңталы жүрек, шын көніл,
Өзгесі Хаққа қол емес.

Абай

ИСЛАМ

*Narrisch, daß jeder in seinem Falle
Seine besondere Meinung preist!*

*Wenn Islam Gott ergeben heißt,
In Islam leben und sterben wir alle.*

*Анау-мынау нәрсе туралы оңды-солды ой шығындау –
қандай ақымақтық?! Егер Ислам Аллаға мойынсұну болса,
біз бәріміз Исламда өмір сүріп, Исламда өлеміз.*

Иоганн Гете

Жасаған күнә алғашқы
Адамның діні – Ислам.
Ұрпакқа кейін жалғасты
Ғаламның діні – Ислам.

Сөздері жүртқа тараған
Мұсаның діні – Ислам.
Кәпірлер Күдай санаған
Исаның діні – Ислам.

Құрсақта жатып жетілген
Баланың діні – Ислам.
Мінәжат жасап, өкінген
Дананың діні – Ислам.

ХАҚ

*Құдіретті бір Хақ озық баршадан,
Мадақ, мақтау, құрмет лайық бір соған!*

Жүсіп Баласағұн

Хаққа сену – ақ болу,
Сүттей таза, пәк болу,
Жамандықты жек көру,
Жақсылыққа жақ болу,
Тап болса да қандай іс
Хаққа сену – нақ сену!

Қолындағы барың да,
Басындағы бағың да,
Астындағы тағың да
Хаққа сенім жоғында
Құтқармайды ешкімді
Ертең өлер шағында.

ДАНА КІТАП

*Он милосерд: Он Магомету
Открыл сияющий Коран.
Да притечем и мы к свету,
И да падет с очей туман.*

Александр Пушкин

*Проклят тот,
Кто велений Корана не слышит,
Кто угас для молитв и битв, —
Кто для жизни не дышит...*

Иван Бунин

Пушкин түгел оқып шығып Құранды,
Бірде-бір сөз таба алмаған күмәнді.

«Қарғыс атар тыңдамаса Құранды!» —
Деген екен Иван Бунин сыралғы.

Ғалым Кусто от пен суға шыдамды,
Көзі жетіп, қастерлеген Құранды.

Әмірі нұска, жүрген талай тартыста
Мұхаммедті мойындаған Маркс та.

Басқа дінге нағыз шындық алыс қой,
«Мұсылман деп таны!» – деген Толстой.

Бұл жалғаннан ақиқатты қалаған
Гете де өзін мұсылман деп санаған.

Әмірінде асып-тасып, саспаған,
Кант бар ісін «Бісмілләдан» бастаған.

Құл Кожа Ахмет жасап Ҳаққа құлшылық,
Бүгін оның орнына тұр гүл шығып.

Қажылыққа барып қайтқан Шәкәрім
Толтыр деген мұсылманның қатарын.

Пенделердің бақытты һәм құсалы
Толып жатыр айтып кеткен мысалы.

Олай болса, толып жатыр дәлел де,
Құран Кәрім – дана кітап әлемде.

КЕШІР, АЛЛА!

*Жылға парыз – он екі айда келген құрбан,
Айға парыз – отыз күн ораза,
Күнге парыз – бес уақыт намаз...*

Токсан би

Күн мен түннің парызын жүрміз бе біз орындал?
Ай мен жылдың парызын жүрміз бе біз орындал?
Ұзак жолға шыққанда әр жерде бір дамылдал,
Өтелмеген парызым бара жатыр қалындал.

Қараша жұрт патшаны отырса да мойындал,
Хан да, бірак, парзызын отырған жоқ орындал.
Парыз шетте қалған соң қарыз шіркін көбейіп,
Ел мен жердің қайғысы бара жатыр қалындал.

Өмір жолы шұбаланқ, сан тарапқа бұрылмак,
Жасырамыз көп жайды ойнағандай тығылмак.
Бұл тірлікте есірдім, кешір, Алла, кешіргін,
Бозторғайдай парызым тұрып алды шырылдал.

ДІН – ҒЫЛЫМНЫҢ БАСТАУЫ

«Оқы!» деген сөзді ең алдымен Мұхаммед пайғамбарға Жебіреіл періште айтқан. Одан кейін Мұхаммед пайғамбарға тағы да: «Оқы, оқы, тағы оқы!» – деген. Осы сөзді кейінгілер өздеріне жасасырып жур. Негізінде бұл – Алладан келген сөз.

«Дін – апиын!» – дегендердің
Саналары уланған.
Елдің қамын жегендердің
Көкірегінде нұрлы арман.

«Оқы, оқы, оқы!» – деген
Емес көптің кеңесі.
Бір Алланың атыменен
Тұскен Құран сүресі.

Ел-жұрттыма болған қорған,
Ғылым – білім аскары.
Барлығына негіз салған
Дін – ғылымның бастауы.

ЖАРАТУШЫ БІРЕУ ҒАНА

Мәриямның ұлы Иса да бір Аллаға табынған, жерлестері иланбай, Алланың кереметін көрсет дегенде Аллаға ғана

жалынған. Өздерін Христостың жолында жүрген христианбыз дейтін орыстар шені жоғары адамды «господин» дейді. Бұл сөз мағынасы жағынан мырза дегенге жақындау. Бірақ, «господиннің» түбірі «господь один», «Жаратушы біреу» дегенді білдіреді. Сол сияқты рахмет айтқан кезде сол орыстар «спасибо» дейді. «Спасибоның» да төркіні белгілі – «спаси бог», яғни «Құдай сақтасын» деген сөз. Ендеше Исаны туған Марияны Құдай-ана, одан туған Исаны құтқарушы Құдай дегендер осы сөздердің байыбына барды ма екен?!

Жаратушы біреу ғана,
Оған серік қоспаңыз.
Адамға сол болған пана,
Қажеті жоқ басқа азыз.

Тірлігінде құса жеген,
Шыға алмаған мың ойдан,
Құтқарушы Иса деген
Құтылмайды Құдайдан.

Сөз түсінер орыс қайда?
Адал сөзге қол қойған
Аты мәшіүр Толстой да
Исламға ден қойған.

Көкірекке салған жара
Адасқанда бұлай көп.
Жаратушы Алла ғана,
Одан басқа Құдай жок.

Таусылмасын қуат-қүшім,
Өзің қолдап, рахым ет.
Көріп жүрген күнім үшін,
Алла, саған рахмет!

ЖАРАТҚАНҒА ҚҰЛШЫЛЫҚ

Бір ғажабы, ешқандай дінге мойынсұнбайтын, атеистік көзқарастағы адамдардың өзі бір Жаратушының алдында дәрменсіз, тіпті оған қалай жалынып-жалбарынып отырғанын өзі де байқамайды. Мысалы, кез келген көл-көсір дастарханда олар бір-біріне денсаулықтан бастап болашаққа дейін тілек тілейді. Сонда бұл тілекті кімнен тілейді? Кім орындаиды, кімнің құлағына шалынады деп тілейді? Эрине, қонақ қылған үй иесі де, сол отырыста болғандар да бұл тілектердің бірін жасаса да, бірін жасауға қауқары жетпейді. Олай болса, тілектің өзі Алладан сұрау болып шықпай ма?! Өзі не айтып тұрғанын да аңғармай: «Слава Богу, я – атеист», – дегендер де болған.

Ендеше әлі де партбилетін көзінің қараышындаи сақтап жүрген коммунист атеистерімізді «діндарлардың» қатарына жатқызуға болатын шығар.

Елді қырсық шалғанда
Жамағаты ұйымдаған имамға.
Кремльді Қағба санап жүргендер
Тәжім еткен Иванға.

Қарабет қып бір бетін
Пайғамбар деп көсемінің суретін,
Төріне іліп қастерлеген байғұстар
Партиялық билетін.

Секілденіп көреген,
Тост көтеріп, жүртқа тілек тілеген,
Сол ниетін орындаушы өзі емес,
Ессіз еді не деген?!

Отыр бүгін күрсініп,
Терек құлап, өсіп шықты мың шыбық.
Тілек деген – жалбарыну Аллаға,
Жаратқанға құлшылық!

ҚОҢЫРАУ

Герценді Еуропаны оятқан қоңырау, яғни «колокол» деп атағаннан ба екен, ұлы ағартушы Ыбырай Алтынсаринді де «Даланың алып қоңырауы» деп атап тілімізге сіңіп, қалыптасып кетті. Ғафу ақынның «Дала қоңырауы» деген дастаны да осы ұғымды құлағымызға сіңісті қылды. Мектеп шәкірттері арасында «Тұңғыш қоңырау», «Соңғы қоңырау» деген ұғымдар пайда болды. Осы қоңырау әлі күнге дейін білім ордаларындағы орнықкан орнынан айырылатын емес.

«Қоңырау» деген сөздің байыбына баратын болсақ, біздің қазақ артынан сөз ерген адамды соңында қоңырауы бар дегенін естігенбіз. Шынында да, даладағы қазаққа өрістегі алысқа ұзап кеткен малды іздеу үшін мойнына қоңырау тағып қойғаны болмаса, қоңыраудың басқа қажетке керегі шамалы.

Түрік елінде лицейлердегі үзіліс арнағы белгіленген әдемі әуен арқылы хабарланады. Тағылым аларлық үлгі. Қоңыраудың түп негізінде шіркеу қоңырауы жатыр. Мектептерге қоңырау миссионерлік саясаттың нәтижесінде енгізілген. Сондықтан да тұптің түбінде самбырлаған, қаңғырлаған, даңғырлаған, дыңғырлаған қоңырау үнінен құтылғанымыз абзал.

Әр мекенде тіркеулі,
Ниеттері бүркеулі,
Көрсек көніл құлазыр
Қаптап кеткен шіркеуді.

Көше толған, қарап қал,
Қоңыраулы сағаттар.
Қоңыраумен басталып
Жатыр барлық сабактар.

Қаңғыр-күнгір қоңырау,
Еститіндей саңырау.
Азан-қазан қылғанға
Жаза бар ма, Тәңір-ау?!

Шығып жатса тағы дау,
Керек екен налымай.
Эжем сиырдың мойнына
Тағушы еді қоңырау.

Тындағанды құл етер,
Жат ғұрыпты түнетер.
Қоңырауға бұл жүртты
Құмар қылған кім екен?!

АРАБ СӨЗДЕРІ

Арқалы ақын Нұржанның: «Неше фасыл, неше бап», – деп басталатын термесі бар. Осындағы «фасыл» сөзі араб тілінде «бөлім» деген мағынаны білдіреді екен. Ал қайыр (игілік), ынсан (әділдік), ықылас (адалдық), кәzzап (өтірікші), макұрым (құр қалған, айырылған), ғашық (ынтық болу), мәжнүн (есі аудису) секілді сөздер де қазақ тіліне араб тілінен енген, бірақ қазір құлағымызға әбден сіңісті болып кеткен. Тарих, тәрбие, тәубе, тәжірибе, қалам, сандық, зұлым, шипа, мұлік, мәрмәр, шам, шайтан секілді сөздер де қазақтың төл сөздеріндегі естіледі. Қазақ тілімен біте қайнасты кеткен сөздер қатарына «лажды» да жатқызуға болады. «Лаж» ем деген сөз екен. Қазақ шарасы таусылғанда «лаҗым жоқ» дегені «мұның емі жоқ» дегені ғой. Жиі айтылатын «шукір» сөзі араб тілінде «рахмет» болып шығады. Яғни, «шукір» дегеніміз – «Аллаға рахмет» деген мазмұнға сәйкес келеді. Араб тіліндегі «шәк, шубә» сөздері қазақша «кумән, күдік» дегенді білдіріп, қазір осы сөздердің синониміне айналып кеткен. «Фатиха» сөзі арапша «сөз басы», «кіріспе» деген ұғымды білдірсе, біз оны көбінесе «бата», «тілек» мағынасында қолданамыз. Құранның алғашқы сүресі де «Фатиха» деп аталатыны белгілі. «Мұсәпір» сөзі арабша «қонақ», «жолаушы» болса, қазақта да ертеде солай болған. «Үйден қырық адым шықсан мұсәпірсің» деген сөздер сол кезде туған. Бірақ, көп жерде қазіргі уақытта осы сөз кері мағынасында, «бишара» сөзінің баламасы ретінде қолданылып жүр.

Араб тіліндегі кісі есімдері де қазақ арасында көп тараған. Пайғамбарлар есімдерін былай қойғанда (Мұхаммед, Әбуіт,

Мұса, Иса, Ибраһим, т.б.) Мұхтар – «құрметті, таңдаулы, сыйлы» дегенді білдірсе, Сәлім – «аман-саяу» дегенге саяды. Қамар деген қыз есімі «ай» деп аударылады. Сұлтанмахмұттың Қамар сұлуы қазақтың Айсулу есіміне ұқсас.

Арабтар бізге Ислам дінін ғана емес, өзінің тілін де әкелгені анық. Алайда араб сөздерін ауызекі тілде бұлжыстпай сол қалпында айтамын деу әурешілік. Құран сөздерін ғана өзгертпей айтқан жөн. Ал басқа кірме сөздер қазақ тілінің естілу және жазылу заңдылығына сүйенуі керек деп ойлаймын.

Ботқа жеген адамдай батыстырып,
Көрсетеді кейбіреу оқыс қылық.
Алла деген ауызға келген сөзді
Имамдар жұр Аллаһ деп шатыстырып.

Алланы айтсақ көңілге қайғы аларда,
Құлшылығың тірлікте жай қалар ма?
Құлакқа да жағымды Құдай атын
Тамак қырнап айтқаннан пайда бар ма?!

Өзге тілді білмесек қысылғанбыз,
Сөзді неге бастаймыз ұшынан біз?
Алла деп Абай да айтқан, талай да айтқан,
Араб емес, казақпаз, мұсылманбыз.

БАЙҚАП ТҰРСАН...

...Қазақ құлшылығым Құдайға лайық болса еken деп қам жемейді. Тек жүрт қылғанды қылып, жығылып тұрса болғаны. Саудагер несиесін жия келгенде: «Тапқаным осы, біттім деп, алсан ал, әйтпесе саған бола жерден мал қазамын ба?» – дейтұғыны болушы еді ғой. Құдай тағаланы дәл сол саудагердегі қыламын дейді. Тілін жаттықтырып, дінін тазартып, ойланып, үйреніп әлек болмайды. «Білгенім осы, енді қартайғанда қайдан үйрене аламын?!» – дейді. «Оқымадың демесе боладтағы, тілімнің келмегенін қайтушы еді?!» – дейді.

(Абай. Он алтыншы сөзден)

Байқап тұрсан, кей адам
Намаз оқыр көз қылып.
Өзі ғана ақ, адал,
Елді жүрер сөз қылып.

Айтқан сөзі – шарифат,
Жасағаны – ишара.
Көкірекке ақиқат
Конбай жатса, не шара?!

Қажыларға қол беріп,
Сопылардан сөз теріп,
Имамдарға жол беріп,
Кете алмадым өзгеріп.

Қажетіме жараса,
Неге түсем егеске?!

Жұзім қайда қараса –
Сол құбыла емес пе?!

ҚҰМЫРСҚА

Мұсылманның ниеті жасаған ісінен қайырлы.

(Мұхаммед пайғамбардың хадисінен)

Шыдап жүрген ауыр бейнет, жұмыска,
Қажылыққа бет түзеді құмырсқа.

Арып-ашып, таусылардай тынысы,
Қысқа күнде өнбей қойды жүрісі.

Жол азабын көріп тіпті қажыған
Құмырсқаның қоңыз шықты алдынан.

— Ей, Құмырсқа!
Құр сұлдерің қалыпты,
Мұндай сапар саған аса қауіпті.

Құмырсқа айтты:
— Пешенемді көрермін,
Жете алмасам, осы жолда өлермін.

Ей, пенделер!
Хақты жақсы көретін,
Құмырсқадай қабыл болсын ниетің!

29 КҮНДІК ОРАЗА

Рамазан оразасын ай туғанда бастап, келесі жаңа ай туғанда аяқтау керек. Пайғамбарымыз (с.ғ.с.) бір хадисінде: «Жаңа туған айды көрген кезде ораза ұстаңдар, екінші жаңа туған айды көрген кезде оразаларыңды тоқтатыңдар», – деген. Оразаның 29 немесе 30 күн ұсталуы айдың көрінуіне әр елдің әр түрлі қарайтындығына байланысты еken. Айдың көрінуін астрономиялық есептеулерге сүйене отырып анықтаған жөн секілді. Мысырдың бас мұфтиi Әли Жұманың «Әл-Баян» атты кітабында айдың туғанын бүгінгі озық технологияны пайдаланып, дәл есеппен анықтауға болатыны айттылған. Біздің бабаларымыз отыз күндік ораза деуші еді. Ал кейбір деректерде: «Ислам күнтізбесімен емес, айтізбесімен жүреді. Күнтізбесінде 365 күн бар болса, ай тізбесінде 354 күн бар. Айтізбесі бойынша алдыңғы 6 ай 29 күнге, ал қалған 6 ай 30 күнге толады», – делінген.

Қырық үш күні кем болып,
Жетілмей қалған Бурылдай,
Отызға тағы тең болып,
Қалды ма бір күн бұйырмай?!

Құбылған мынау мезгілде
Отыз күн болса ораза.
Шәйіт боп кеткен сол күнге
Оқи ма біреу жаназа?!

Тілекті Алла қабыл қып,
Салтанат шындық құрадай.
Есептен қалай жаңылдық?!

Отырмын соны біле алмай.

АЛЛАДАН БАСҚА ҚҰДАЙ ЖОҚ

Құдайдың бар екенін Мұса өз қауымына, Мұхаммед бүкіл адамзатқа білдірді, танытты... Тек Құран негіздерінің тура екендігіне сенемін. Бұл жол адамдарды бақытқа жетелеуши.

Наполеон Бонапарт

Откен ғасырда философ Роже Гароди, хореограф Морис Бежар, мұхит зерттеуші Жак-Ив Кусто мен хирург Морис Бюкай Ислам дінін қабылдады, католик пірәдары Жан-Мари Дюшемен Әбділмәжит деген арапша есім алып, тілін көлимаға келтірді.

БАҚ материалдарынан

Исламның парзы –
Мұсылманның міндепті.
Белгі болған әр ізі –
Пайғамбардың сұннеті.

Тұзу жолдан шықпайды
Көкірегі шер кісі.
Айтқан сөзді ұқпайды
Тұсінігі кем кісі.

Лә-иләһә илләл-ла!
Мұхаммед расулалла!
Алладан басқа Құдай жоқ,
Мұхаммед – оның елшісі.

ТӨРТ ШАҢАРИАР

Мұхаммед пайғамбар заманынан басталған хақ жолындағы куресте Әбубәкір (632-634 жж.), Омар (634-644 жж.), Оспан (644-656 жж.), Әли (656-661 жж.) Исламды таратуда көп еңбек сіңірді.

Әбубәкір, Омар, Оспан, Әлиді
Қол жайғанның бәрі тегіс таниды.
Төрт шаңариар тілге келер дұғада,
Болғаннан соң істері әділ, жаңы үйі.

Төртеу егер түгел болса төбеде,
Мұсылманды жасанған жау жене ме?!

Төрт халифа пайғамбарға жар болған,
Оларды айтсан – ұрынбайсың пәлеге.

ҚҰРАН КӘРІМ

*Кітаптардың кітабы – Құран.
Мен – нағыз мұсылманнын.*

Иоганн Гете

Пайғамбардың айтуымен түзілген,
Айналасың Құран Кәрім сөзінен.
Әрбір әрпі бал бол тамған секілді
Пендерсіне Құдіреттің өзінен.

Осы күнге келіп жеткен дін аман,
Құран сөзін халифа Омар құраған.
Бір сөйлемін, бір сөзін де өзгертпей,
Алла тағы адамдарды сынаған.

Жазған аят тас пен сүйек, теріге,
Түгел жеткен көшпелі араб еліне.
Хазірет Оспан көшірмесін көбейткен,
Ежелден-ақ тартып туған тегіне.

Мұсылманның баяндалған амалы,
Сол Құранды қойсан бүгін жоғары,
Көп сауалға дайын берер жауабы,
Адамзатқа көп тиетін сауабы.

ҚҰРАНДЫ ТЫНДАҒАНДА

Коран – это святая книга мусульман, переданная им послаником Божьим – Мухаммадом. В мусульманской теологии есть термин «иджаз», который означает «быть бессильным

Л.Толстой атындағы Костагай
Әбдістүк амбебам ғылыми
кітапханасы

создать что-либо подобное тому, что создано Аллахом», а ведь Коран и есть Калямulla (Слова Господни).

Валерия Порохова

Жиі алып демімді,
Жас кернеп көзімді,
Өзгертіп өңімді,
Жан-жүйем семірді.
Жұмсартып темірді
Көз жасым төгілді,
Иманға сенімді
Жүргім езілді.
Тексеріп төзімді,
Балқытып сезімді,
Пыраққа мінгендей,
Жұмакта жүргендей
Сезіндім өзімді.

ҚҰРАН СӨЗІ

Діндердің ішіндегі ең жасы, ең жасампазы, ең ақылға қонымдысы, сенімдісі, ғылыммен де үндес – Ислам.

Фридрих Энгельс

Алғашкы беті Құранның –
Күн үядан шығар күн.
Әр аяты Құранның –
Ғибраты шыдамның.

Құран сөзі
Тілге тиек,
Ойға тірек.
Ұғады оны
Таза тілек,
Жылы жүрек.

Әр сүресін Құранның
Өнеге деп ұғармын.
Әрбір сөзі Құранның –
Қазынасы қоғамның.

Құран үні –
Тірлік ділі,
Әмір жыры.
Айтқан сыры –
Ислам діні,
Хактың тілі.

Соңғы беті Құранның –
Қайтадан күн шығар күн.

ЖАРАТҚАН

*Восток принадлежит Создателю,
Запад принадлежит Создателю.*

Иоганн Гете

Таң атқан соң күн батқан,
Күн батқан соң таң атқан,
Шығысты да жаратқан,
Батысты да жаратқан,
Елді аузына қаратқан
Құдіретті Жаратқан!

ШИПА

Сүрелердің мазмұны,
Аяттардың үйқасы –
Сенімдердің молдығы,
Ол – Құранның шипасы.

Хадистердің ақылын
Ғибрат қылса мың кісі.
Жадыратқан жақынын,
Ол – Құранның үлгісі.

Кәлимаға тіл келіп,
Жүргегінің сокқаны.
Болсын деген дін берік,
Ол – Құранның токтамы.

ЖҰЗ ОН ТӨРТ СҮРЕ

Кұранның жүрегі —
Жұз он төрт сүрені
Ақ, адал тілегі
Қарилар біледі.

Жаттаған үнемі
Жұз он төрт сүрені
Иманды адамның
Болады тілеуі.

Сананың қорегі
Жұз он төрт сүрені
Тұсінген мұсылманды
Жәннатқа кіреді.

КИЕЛІ

Ағаштардың барлығын қалам қылсам,
Көнілдегі ойымды тәмам қылсам,
Таусылмайды, бәрібір, киелі сөз.

Өтсе-дағы жаз бен қыс, күзім қанша,
Жауған қардай қағазда ізім қалса,
Тамшылайды, бәрібір, киелі сөз.

Теңіз суын тұп-түгел сия қылсам,
Ізгілікке жүректі ұя қылсам,
Жоғалмайды, бәрібір, киелі сөз.

Қалам, қағаз, сиямен Алла берген;
Келер ұрпак, сол сөзді жалға дер ем;
Тоналмайды, бәрібір, киелі сөз.

МІНӘЖАТ

Көріп, естіп, түйсініп,
ііс сезіп, дәм алған
Адам басқа хайуаннан
артық болып жаралған.
Сондыктан да қорегін
тауып жеген адалдан.
Қанағатқа шүкір қып,
қашық жүрген арамнан.

Бірак, сырты жылтырап,
қол берісп, қол алған
Кеудесіне жаманның
шайтан келіп қамалған.
Ар-ұятын азғынға
алғаннан соң тонатып,
Ұят қашып, ар жасып,
иман берік жоғалған.

Биік пенен тереңнен
ой табатын мінәжат,
Тою білмес нәпсіні
тойтаратын мінәжат.
«Ғафу ет!» – деп Аллаға
айта алатын мінәжат,
Сол иманды қайтадан
қайтаратын мінәжат.

ТӘКПІР

*Аллаһу әкбар!
Аллаһу әкбар!
Лә илләһ ілләл-ла,
Аллаһу әкбар!
Аллаһу әкбар!
Үа лилла-һил хамд!*

Жүргізетін әмірін
Жалғыз Алла – Тәнірім!
Бағынарым сол ғана,
Табынарым сол ғана!
Жаратушым – бір Алла,
Жарылқаушым – бір Алла!
Аллаһу әкбар!
Аллаһу әкбар!
Лә иләһә илләл-ла,
Аллаһу әкбар!
Аллаһу әкбар!
Уа лілла-һіл хамд!

ФАТИХА

Бисмилләһир-рахмәнир-рахим!
Мейірімді, ракымды,
Ғаламда бір ғана!
Элхамду-лилаһи раббіл ғаләмин!
Әлемнің қожасы – разымын Аллаға!
Әр-рахмәнир-рахим!
Жебеуші, жарылқап, демеуші сол ғана!
Мәәлики иәумиддин!
Киямет күнінің иесі сол ғана!
Ийакә нағбууду уа ийакә нәстагин!
Саған ғана сиынамын,
Жәрдем берер сен ғана.
Иңдинас-сиротоол, мустақим!
Баста бізді тұра жолға!
Сироотол-ләзина әнамта әләйһим!
Қасиетті ардақтым!
Ғайрил мағдууби алейһим уаладдол-лин!
Қаһарына ұшырайтын адасқаннан аулак қыл!
Әумин!